

H HLADINA SA **H**MÝRILA,
HLAVÁTKA TU LOVILA.
HROZNÁ **H**LAVA, **H**YBKÝ CHVOST,
A NA **H**RONE **H**RDÝ **H**OSTĚ.

CHUMELÍ SA

CHUMELÍ SA SNEH,
Z TÝCH TATRANSKÝCH STRIECH.
CHUMELÍ SA, CHLADÍ LÍCA.
CHUTNÁ VLOČKA, CHODĚ MI Z OČKA!
OCHKÁ CHASA: „ACH TÁ KRÁSA!“

CH

IMELIČKO

IMELO, IMELO, IMELIČKO,
IDEME KÚPIŤ HO PRE ŠŤASTIČKO.
ISKRIVÁ INOVAŤ-MRAZIVÁ PÝCHA.
VIANOČNÁ NÁLADA-HLIČIE PICHÁ.

JĀNOŠÍK

JĀNOŠÍK A RAJNOHA,
AKO JEDĽA, EJ, HOJA!
Z JARI JASNOŠŤ OZBÍJAJÚ,
POD JELŠAMI UJÚKAJÚ.
JASKYNKY TÝCH JUNĀČISKOV,
PRED HAJDÚCHMI UKRÝVAJÚ.

Kriváň

KRIVÁŇ, KRIVÁŇ, VÝŠKY PĀN,
POZERĀ SA VÔKOL SĀM.
KRĀĽOVA SA RADUJE,
KEĎ JEJ ŪSMEV DARUJE.

K

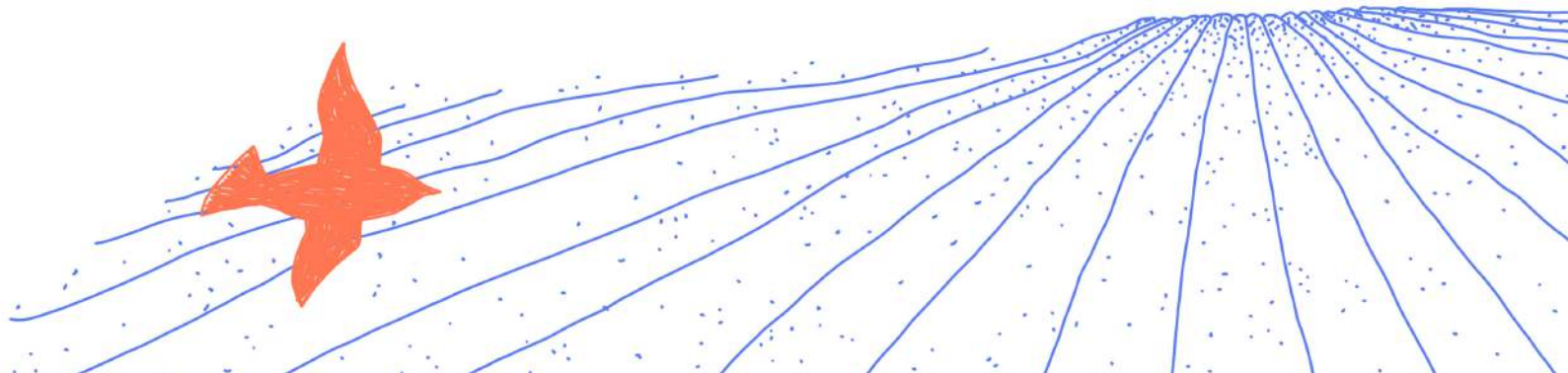
BARLOLAMAČ

LABUŤ HLÁVKU K LEKNU TŮLI,
LESKLÉ KRÍDLA NAŠUCHORÍ.
LADNE AKO LAŇ,
PLÁVA SEM A TAM.
VLNKA VLNKE ŽBLNKALA,
LABUTIENKU HOJDALA.
BARLOLÁMAČ, NEĽUTUJ,
LETO-LETKOM OSLAVUJ.

LABUTIENKA

L' - Lajla

MUDRCI NA MORAVE

MĀM PĪSMENKO MĀM,
KOMU VĎAČIŤ MĀM?

CYRIL, METOD, ZNĀMA VEC,
NA MORAVE VZDELANEC

NEZABUDNI!

NOHY, NÔŽKY, NOŽIČKY,
NAMOČ SI DO VODIČKY.

NA NEBÍČKO HĽAĎ,
NEZÁBUDKY HĽAĎ.

NEZMÁČAJ SA!
Z RIEKY VON,
KEĎ POČUJEŠ Z NITRY ZVON.

N ~ Studňa

2
4

slu - ňa ro - ce, hu - nič - ka,
ro - kej mōj - ho ňa - nič - ka!
a sy, hus - sã ho - nič - ka,
och - rãň mōj - ho ňa - nič - ka!
a sy, slu - ňa, slu - ňu - dmič - ka,
na - poj ňãň - ka, ňãň - nič - ka,
ňãň - ka, ňã - nič - ka.

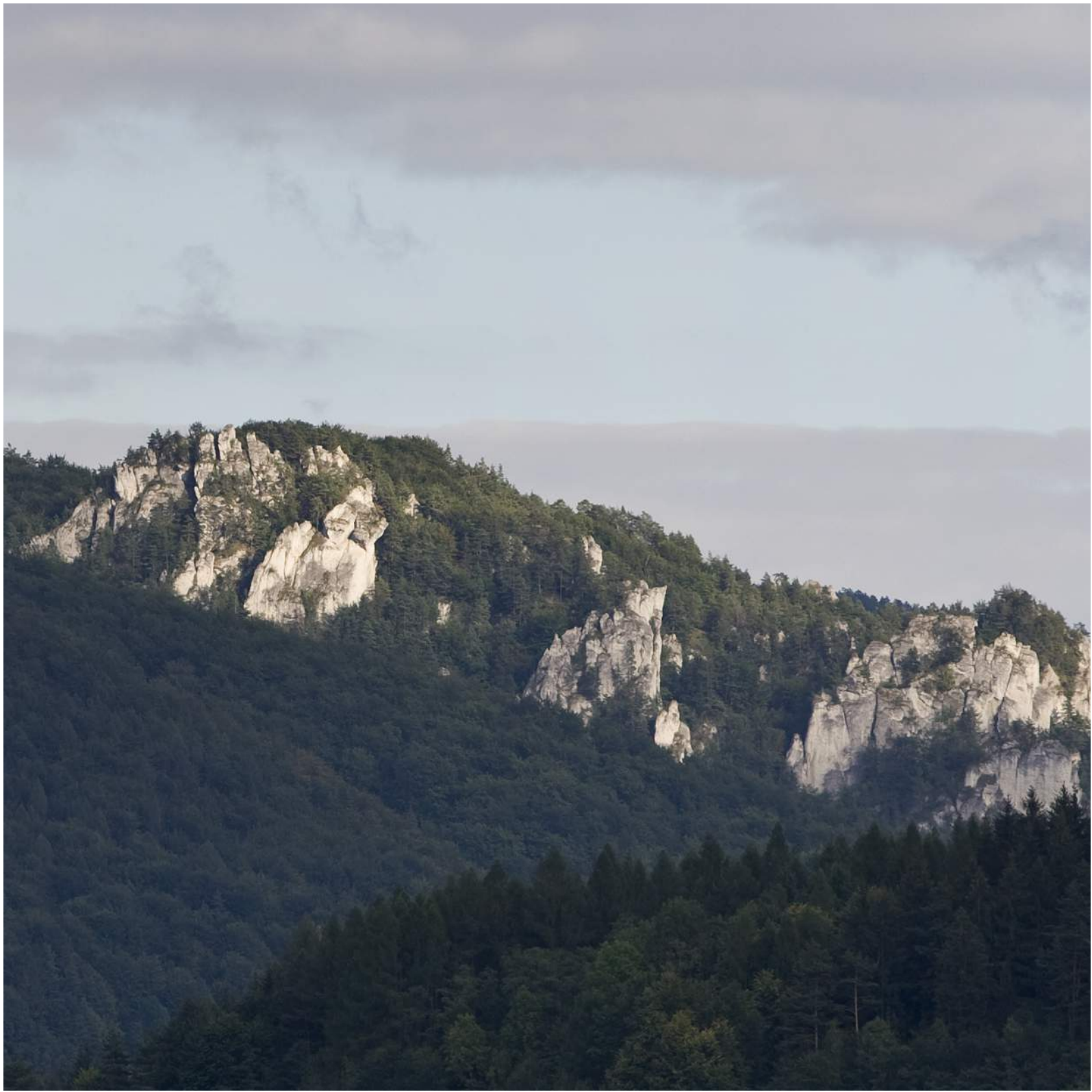

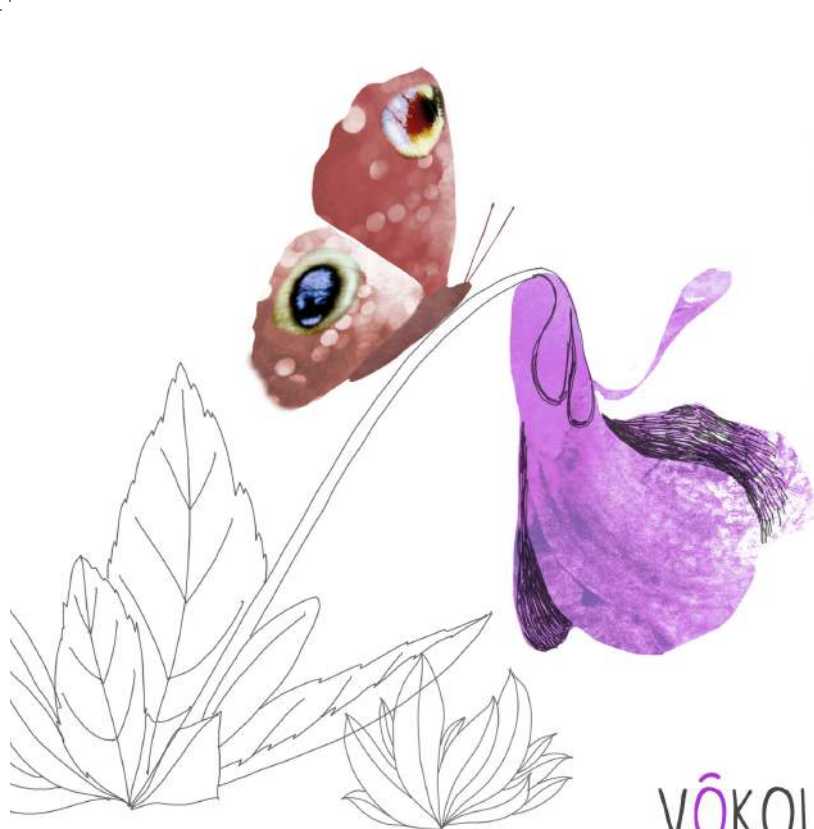
ORLIE OKO

OBLOHA SĚA OVIEC PÁR.
POZOR! LETÍ VÝŠIN PÁN.
OKOM SLIEDI VÔKOL,
TATRANSKÝCH BRÁL MOCNÝ OROL.

O

VÔŇA PRE BABOČKY

VÔKOL VÔŇA FIALÔČKY,
PRILÁKALA TRI BABOČKY.
KAMENNÁ HOMÔLKA
MOTÝĽA PRILÁKA.
SIRÔTKA NÔTILA,
DRUHÉHO MÁMILA.
NA KÔL V PLOTE SADOL TRETÍ
A PRILÁKAL KÔPKU DETÍ.

Plesnivec

PLESNIVEC

POZRI, PAĽKO, PUKLA SKALA.
PRI TEJ SKALE PEKNÁ VEC.
POMENUJ JU PRESNE PEŤO!
PREDSA KVIETOK PLESNIVEC.

P

Q

ŽABKA KVĀKA: „QAKI-QAKI!”

PÍŠE SA TO DETI TAK?

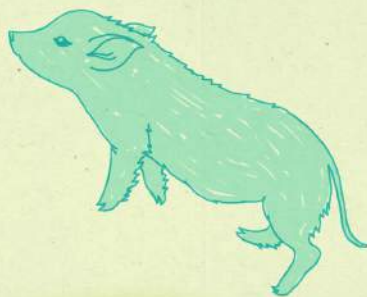
KVOČKA V STRACHU: „QOKI-QOKI!

VYLIAHOL SA ČIERNY ZMOK!”

A PRASIATKO KVÍKA: „QÍÍÍK,

V MOJOM KVÍČKU JE CHVOSTÍKI!”

Kvíík

KAMARĀTI, CHYBA TU JE,
V SLOVĀCH ŠKRIATOK ÚRADUJE.
ZAMIEŇA V NICH „KV”
ZA PÍSMENKO „Q”.

VYSVETĽUJE ŽABKA MALĀ: „KVAKI, KVAKI, KVAK,

MOJE „KVAK” SA PÍŠE TAKTO A NIE TAKI!”

A SLIEPOČKA JARABATĀ: „KVOKI, KVOKI, KVOK,

Q SI ZOBER ZMOK!”

KVÍČKO KVIČÍ: „KVÍÍK, VRĀŤ MI MÔJ CHVOSTÍÍKI!”

Kvak

*Kvoki kvok,
škriatok*

Zmok

RANNÁ

R
RUŽA

RÁNO ROSA, V ROSE PUK.
POD ZOBOROM RASTIE PLUK.
ROVNO PRED NÍM SVÄTOPLUK.
ROKY TRÓNIL V NITRE KRÁČ,
SYNOV RŮČICH PRIVOLAL.
PRŮTÍM ICH NETRESTAL,
RADU IM MŮDRU DAL.

S

SĽŇAVA

SLNKO SĀLA, SLNKO SVIETI,
SPOD HLADINY SUMEC SLIEDI.
SYPKÝ PIESOK PYSKOM SYPE,
V SILNOM CHVOSTE SILU SKRYJE.
PO JAZERE SĽŇAVA,
SMELÉ KŪSKY VYSTRÁJA.

ŠUMÍ ~ ŠUŠTÍ

ŠUŠTÍ, PIŠTÍ, PISKOT SVIŠTÍ.
ŠUMÍ, ŠUŠTÍ V ŠÍRU DIAĽ.
STARŠÍ SVIŠŤ SI KOŽUCH ČISTÍ,
UŠKOM BRUŠKO VYŠŮCHAL.